

— uložil Komisi, že ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené žalobkyní v tomto řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení Komise.

— Komise nezohlednila skutečnost, že rozdíl mezi „obvyklými“ a „doplňkovými“ službami poskytnutými partnery/akcionáři v kontextu dotyčných projektů mohl být učiněn s ohledem na povahu takových služeb, znění a smysl ustanovení tehdy platných stanov žalobkyně a ustanovení rozhodnutí valné hromady partnerů/akcionářů žalobkyně ze dne 20. prosince 2010.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z druhého zjevně nesprávného posouzení Komise.

— Názor Komise, že postavení správce jako takové mu brání, aby poskytoval žalobkyni další služby na základě pracovní smlouvy se skutečným vztahem podřízenosti, je v rozporu s ustálenou judikaturou Soudního dvora Evropské unie. Žalobkyně každopádně poskytla Výkonné agentuře pro vzdělávání, kulturu a audiovizuální oblast a Komisi dostatek důkazů o tom, že kontrola správce ze strany projektového manažera byla skutečná a splňovala kritéria stanovená v judikatuře pro existenci skutečného vztahu podřízenosti.

Žaloba podaná dne 4. března 2015 – RFA International v. Komise

(Věc T-113/15)

(2015/C 155/39)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: RFA International, LP (Calgary, Kanada) (zástupci: B. Evtimov a M. Krestiyanova, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— částečně či v plném rozsahu zrušil prováděcí rozhodnutí Komise C(2014) 9805 final, C(2014) 9806 final, C(2014) 9807 final, C(2014) 9808 final, C(2014) 9811 final, C(2014) 9812 final a C(2014) 9816 final ze dne 18. prosince 2014 týkající se žádosti o vrácení antidumpingového cla odvedeného z dovozu ferosilicia pocházejícího z Ruska;

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z tvrzení, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení v důsledku porušení či nesprávného výkladu čl. 2 odst. 9 základního antidumpingového nařízení⁽¹⁾ anebo zjevně nesprávného posouzení, když shledala, že jediný hospodářský subjekt není pro účely čl. 2 odst. 9 základního nařízení relevantní, a to ani pro účely soudního přezkumu. Žalobkyně též napadá z toho vyplývající závěr, že plný odpočet všech deklarovaných prodejních nákladů a zisků, včetně nákladů spojených s vývozem a přiměřeného zisku nezávislého dovozce, od početně určené vývozní ceny byl oprávněný;

2. Druhý žalobní důvod vychází z tvrzení, že došlo k porušení čl. 11 odst. 10 základního antidumpingového nařízení⁽²⁾ a ke zjevně nesprávnému posouzení, když Komise provedla odpočet antidumpingového cla od početně určené vývozní ceny. Podle žalobkyně měla Komise i na základě její metodiky konstatovat, že podmínky stanovené v čl. 11 odst. 10 byly splněny alespoň u části požadovaných částek. Druhý žalobní důvod též vychází z porušení čl. 11 odst. 9 základního nařízení v důsledku metodiky použité Komisí pro určení, zda je clo řádně zohledněno v ceně dalšího prodeje, která se liší od metodiky použité při posledním šetření, jež vedlo k uložení cla;
3. Třetí žalobní důvod vychází z tvrzení, že došlo k porušení čl. 11 odst. 9 základního antidumpingového nařízení⁽³⁾ a článku 18.3.1 antidumpingové dohody WTO, a to když Komise pro účely zjištění početně určených běžných hodnot použila novou metodiku a nemohla tuto metodiku zdůvodnit žádnou relevantní změnou okolností.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. L 343 ze dne 22.12.2009).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. L 343 ze dne 22.12.2009).

⁽³⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. L 343 ze dne 22.12.2009).

Žaloba podaná dne 18. března 2015 – El Corte Inglés v. OHIM – Grup Supeco Maxor (Supeco)

(Věc T-126/15)

(2015/C 155/40)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: El Corte Inglés, SA (Madrid, Španělsko) (zástupce: J. L. Rivas Zurdo, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)

Další účastnice v řízení před odvolacím senátem: Grup Supeco Maxor, SL (Madrid, Španělsko)

Údaje týkající se řízení před OHIM

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Další účastnice v řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Společenství obsahující slovní prvek „Supeco“ – Přihláška č. 10 884 741

Řízení před OHIM: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu OHIM ze dne 4. prosince 2014 ve věci R 1112/2014-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí pátého odvolacího senátu OHIM ze dne 4. prosince 2014 ve věci R 1112/2014-5 v rozsahu, v němž částečným vyhověním odvolání přihlašovatelky bylo zrušeno rozhodnutí námitkového oddělení o částečném vyhověním námitkám B 2 054 040 a o částečném odmítnutí zápisu ochranné známky Společenství č. 10 884 741 „Supeco“ (obrazová) a